

עירובין דף כד :- כה

ההיא רחבה דהואי בפום נהרא דחד גיסא הוה פתיח למתא, וחד גיסא הוה פתיח לשביל של כרמים, ושביל של כרמים הוה סליק לגודא דנהרא. אביי

האופציה	הדחייה
לעביד ליה מחיצה אגודא דנהרא	אין עושין מחיצה על גבי מחיצה
צורת הפתח אפומא דשביל של כרמים	אתו גמלי שדיין ליה
ליעביד לחי אפיתחא דשביל של כרמים, דמגו דמהניא לשביל של כרמים - מהני נמי לרחבה	

קושי : אמר ליה רבא : יאמרו לחי מועיל לשביל של כרמים דעלמא!
אופציה שמציע רבא : אלא אמר רבא : עבדין ליה לחי לפיתחא דמתא, דמגו דמהני ליה לחי למתא - מהני נמי לרחבה.
יוצא מדברי רבא :

לטלטל במבוי שמוביל לעיר מותר	לטלטל ברחבה מותר	לטלטל מהמבוי לרחבה או מהרחבה למבוי פליגי בה רב אחא ורבינא
		חד שרי
		חד אסר
		זימנין דהוי בה דיורין, ואתי לטלטולי
		דהא ליכא דיורין

אופציות למעט קרפף : קרפף יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה ובא למעטו :

מיעוט באילנות	לא הוי מיעוט
<u>בנה עמוד</u>	
בנה בו עמוד גבוה 10 ורחב 4	הוי מיעוט
בנה בו עמוד גבוה 10 ורחב פחות מ3	לא הוי מיעוט
בנה בו עמוד גבוה 10 ורחב מ4-3	רבה אמר : הוי מיעוט דהא נפיק ליה מתורת לבוד ורבא אמר : לא הוי מיעוט כיון דלא הוי מקום ארבעה - לא חשיב
<u>הוסיף מחיצה</u>	
הרחיק מן הכותל 4 ועשה מחיצה	הועיל
הרחיק מן הכותל פחות מ3 ועשה מחיצה	לא הועיל
הרחיק מן הכותל מ4-3 ועשה מחיצה	רבה אמר : הועיל דהא נפיק ליה מתורת לבוד רבא אמר : אינו מועיל כיון דלא הוי מקום ארבעה - לא חשיב

רב שימי מתני לקולא

<u>טח בו טיט</u>	
ויכול לעמוד בפני עצמו	הוי מיעוט
אינו יכול לעמוד בפני עצמו	רבה אמר : הוי מיעוט השתא מיהא קאי רבא אמר : לא הוי מיעוט כיון דלא יכול למיקם בפני עצמו - לא כלום הוא

<u>הרחיק מן התל</u>	
4 ועשה מחיצה	הועיל
פחות מ3 או על שפת התל מחלוקת רב חסדא ורב המנונא	חד אמר : הועיל, וחד אמר : לא הועיל

נסיון להבין מי אמר מה : תסתיים דרב חסדא אמר הועיל. דאתמר : העושה מחיצה על גבי מחיצה, אמר רב חסדא : בשבת - הועיל, בנכסי הגר - לא קנה. ורב ששת אמר : אף בשבת נמי לא הועיל, תסתיים.

צמצום רב חסדא למחלוקת בינו לבין רב ששת : ומודה לי רב ששת שאם עשה מחיצה על התל שהועיל. מאי טעמא - הואיל ובאזיר מחיצות העליונות הוא דר.

שאלה: בעי רבה בר בר חנה: נבלעו מחיצות התחתונות והעליונות קיימות, מהו?

ואלא לענין שבת - הוי מחיצה הנעשה בשבת ותניא: **כל מחיצה הנעשה בשבת, בין בשוגג בין במזיד - שמה מחיצה.**

קושי: לאו איתמר עלה, אמר רב נחמן: לא שנו אלא לזרוק, אבל לטלטל - אסור תירוץ: כי איתמר דרב נחמן - אמזיד איתמר

למאי? אי לנכסי הגר - היינו דירמיה ביראה, דאמר ירמיה ביראה אמר רב יהודה: האי מאן דשדא ליפתא אפילא דארעא דגר, ואתא ישראל אחרינא רפק בה פורתא - בתרא קני, קמא לא קני מאי טעמא? בעידנא דשדא - לא קא שבח כי קא שבחא ממילא קא משבחא.

מעשה: ההיא איתתא דעבדה מחיצה על גבי מחיצה בנכסי הגר, אתא ההוא גברא רפק בה פורתא. אתא לקמיה דרב נחמן, אוקמה בידיה. אתת איהי וקא צווחא קמיה. אמר לה: מאי איעביד לך, דלא מחזקת כדמחזקי אינשי?

קרפף בית שלש, וקירה בו בית סאה;

רבי זירא	רבא	
אין אויר קירויי מייתרו	אויר קירויי מייתרו	
ושמואל אמר: אין מטלטלין אלא בארבע אמות לא אמרינן פי תקרה יורד וסותם	רב אמר: מותר לטלטל בכולה אמרינן: פי תקרה יורד וסותם	לימא רבא ורבי זירא בפלוגתא דרב ושמואל קא מפלגי אכסדרה בבקעה

דחייה: שניהן מסכימים שפי תקרה יורד וסותם הכא במאי עסקינן - דעבדה כי אורזילא.

מודה ר' זירא בעוד מקרה: אמר רבי זירא: ומודינא בקרפף שנפרץ במלואו לחצר, שאסור. מאי טעמא - הואיל ואויר חצר מייתרו.

קושי: מתקיף לה רב יוסף: וכי אויר המותר לו אוסרו?
תירוץ: אמר ליה אביי: כמאן - כרבי שמעון, לרבי שמעון נמי, הא איכא אויר מקום מחיצות! דאמר רב חסדא: קרפף שנפרץ במלואו לחצר - חצר מותרת וקרפף אסור.
נסיון מופרד להבין דברי רב חסדא: חצר מאי טעמא - דאית ליה גיפופי, והא זמנין דמשכחת לה איפכא!
נסיון מוצלח להבין דברי רב חסדא: אלא: משום דאמרינן: זה - אויר מחיצות מייתרו, וזה - אין אויר מחיצות מייתרו.

שני מקרים בדיני קרפף

פרטי המקרה: ההוא בוסתנא דהוה סמיך לגודא דאפנדא נפל אשיתא ברייתא דאפנדא דעה 1: סבר רב ביבי למימר: ליסמוך אגודא גוויאתא.
דחיית הדעה: אמר ליה רב פפי: משום דאתו ממולאי אמריתו מילי מוליאתא? הנך מחיצות, לגואי - עבידן, לבראי - לא עבידן.

ההיא אבוורנקא דהוה ליה לריש גלותא בבוסתניה